

Przetwarzanie obrazów 2

Kacper Wiącek

9 Styczeń 2020

Spis treści

1	Program i jego działanie	4
2	Różnice, nowości, porównanie programów PO1 oraz PO2	5
3	Kompilacja	6
4	Szczególne rozwiązania określonych problemów w kodzie	7
4.1	Dodane biblioteki, stałe symboliczne, zmienne	7
4.2	Asercje	8
4.3	Opcje wywoływania programu	9
4.4	Wykonywanie opcji	13
4.5	Wczytanie pliku	14
4.6	Zapis obrazu do pliku	16
4.7	Wyswietlanie pliku	17
4.8	Operacje przetwarzania	17
4.8.1	Negatyw	17
4.8.2	Progowanie	18
4.8.3	Korekcja gamma	18
4.8.4	Konturowanie	19
4.8.5	Rozciąganie histogramu*	20
4.8.6	Progowanie bieli	21
4.8.7	Progowanie czerni	21
4.8.8	Rozmywanie poziome	21
4.8.9	Rozmywanie pionowe	22
4.8.10	zmiana poziomów	24
4.8.11	Konwersja do szarości	24
4.8.12	Przetwarzaj kolor	25
5	Testy	28
5.1	TEST 1	28
5.2	TEST 2	29
5.3	TEST 3	30
5.4	TEST 4	30

5.5	TEST 5	31
5.6	TEST 6	32
5.7	TEST 7	33
5.8	TEST 8	34
5.9	TEST 9	35
5.10	TEST 10	37
6	Wnioski	38

Listings

1	Kompilacja	6
2	Makefile	6
3	Biblioteki i stałe symboliczne	7
4	Zdefiniowane struktury	8
5	Ffragment funkcji Przetwarzaj opcje	9
6	Wykonaj opcje	13
7	Wczytanie obrazu PPM - fragment kodu	14
8	Zapis obrazu do pliku	16
9	Wyswietlanie obrazu	17
10	Negatyw - Algorytm	18
11	Progowanie - Algorytm	18
12	Korekcja gamma - Algorytm	19
13	Konturowanie - Algorytm	19
14	Rozciąganie histogramu - ALgorytm	20
15	Progowanie bieli - ALgorytm	21
16	Progowanie czerni - Algorytm	21
17	Rozmywanie poziome - Algorytm	22
18	Progowanie pionowe - Algorytm	23
19	Zmiana poziomów - ALgorytm	24
20	Konwersja do szarości	24
21	Fragment funkcji przetwarzaj kolor	26

Spis rysunków

1	Plik PGM kubus.pgm oraz PLik PPM kubus.ppm	28
2	Wywołanie programu(pierwszy test	28
3	Negatyw	29
4	wywołanie programu(test2	29
5	Progowanie,progowania bieli i czerni dla 50	30
6	Korekcja gamma(1.5),zmiana poziomów (20 80)	31
7	Konturowanie,rozmywanie poziome i pionowe	32
8	Rozciąganie histogramu	33
9	Konwersja oraz korekcji gamma o współczynniku 1.5	34
10	Negatyw, rozmywanie poziome, korekcja gamma (0.5)	35

11	Przetwarzanie koloru czerwonego za pomocą operacji progowania czerni (50) oraz korekcji gamma (2.5)	36
12	Przetwarzanie koloru zielonego za pomocą operacji progowania bieli (50) oraz rozmywania poziomego	36
13	Przetwarzanie koloru niebieskiego i konwersja na PGM	37

1 Program i jego działanie

Program działa na podobnej zasadzie jak poprzedni "Przetwarzanie obrazów 1" lecz posiada znaczące różnice działania. Na wstępie należy wywołać program wraz z określonymi opcjami oraz argumentami (jeśli jest to konieczne). Kolejne opcje to jedno literowe znaki zaczynające się znakiem "-". Program na ich podstawie wie, które operacje ma wykonać spośród wszystkich możliwych. Wymagane jest podanie opcji "-i" z argumentem "-" bądź nazwa pliku wejściowego, na którym mamy wykonywać różne operacje. W programie "Przetwarzanie obrazów 2" dodatkowo możliwe jest wczytanie pliku formatu PPM. Program po wczytaniu wie z jakim plikiem mamy do czynienia (PGM lub PPM). Możliwe jest wybranie funkcji do przetworzenia obrazów spośród wszystkich poniżej: `negatyw(opcja -n)`, `progowanie(opcja -p)` (wymagane podanie argumentu prog), `progowanie bieli(opcja -pb)` (wymagane podanie argumentu prog bieli), `progowanie czerni(opcja -pc)` (z podaniem wartości prog czerni), `korekcja gamma(opcja -g)` (z podaniem współczynnika gamma), `zmiana poziomów(opcja -z)` (wymagane argumenty czern bieli w podanej kolejności), `konturowanie(opcja -k)`, `rozmywanie poziome(opcja -rx)`, `rozmywanie pionowe(opcja -ry)`, `rozciąganie histogramu(opcja -h)`. Oraz opcje dodatkowe działające tylko na obrazach PPM: `konwersja do stopnia szarości(opcja -m z argumentem s)` obraz PPM na wyjściu ma format PGM, oraz funkcja `przetwarzaj kolor(-m (podajemy kolor z trzech -> czerwony('r'), zielony('g'), niebieski('b')))`. DO funkcji przetwarzaj kolor wymagane jest podanie przynajmniej jednej opcji przetwarzania obrazów, aby to miało sens. Uwaga gdy wczytamy obraz formatu PPM należy go najpierw skwantować bądź wybrać tylko jeden kolor do przetwarzania!! Funkcja przetwarzania obrazów działają tylko na obrazach PPM bądź na jednym kolorze z trzech w obrazie PPM!! Po operacjach następuje zapis pliku. W przypadku braku opcji (-o) program wypisze plik na standardowe wyjście. PO zapisaniu Możliwe jest również wyświetlenie przetworzonego obrazu opcja (-d). Ta operacja wykonuje się zawsze na końcu jeśli została wywołana (wyświetlamy tylko przetworzony obraz). Gdy podczas wywołania programu nastąpi błąd jakiegokolwiek to dostaniemy odpowiedni komunikat, program się zakończy.

2 Różnice, nowości, porównanie programów PO1 oraz PO2

1. Program PO2 został podzielony na moduł (plik z nagłówkami funkcji oraz z strukturami -> modul.h, plik z deklaracjami funkcji -> modul.c oraz funkcja główna -> main.c) pozwala to na sprawne i wydajne poruszanie się po całym programie. Program jest uporządkowany i czytelny dla oka. Dodatkowo mamy plik Makefile, który kompiluje za nas te pliki w jedną całość, pozwala to nam zaoszczędzić czas i cierpliwość.
2. Kolejna zmiana bardzo użyteczna to dynamiczne alokowanie pamięci i posługiwanie się zmienną typu struktura. Nasz program działa dynamicznie, Ilość pamięci przydzielonej zostaje tak dużo ile rzeczywiście potrzeba na rozmiar obrazu. Struktura typu t obraz przechowuje wszystkie informacje o obrazie w jednym miejscu, co naprawdę nie powoduje zagubienia wśród całego kodu programu. Dodatkowo struktura t opcje zawiera wszystkie wywołane opcje i argumenty również w jednym miejscu. Bardzo rozsądne i umożliwiające dokonywać zmian szybciej i skuteczniej. Ważne jest aby zwalniać pamięć kiedy tylko to konieczne (gdy mamy jej nadmiar, bądź już jej nie potrzebujemy), aby program był wydajny i na miarę swoich możliwości jak najbardziej elastyczny.
3. Równie ważnym jak i nie najważniejszym są asercje. Sprawdza poprawność wywołania programu, czy prawidłowo przydzielono pamięć, oraz przypadki szczególne funkcji. Złe argumenty bądź opcje nie pozwolą na poprawne działanie.
4. Dodatkowa możliwość to obsługa obrazów kolorowych formatu PPM. Każdy piksel składa się z trzech składowych kolorowych: czerwony, niebieski oraz zielony. Magiczne słowo "P3" oraz wysokość i szerokość a także wartość maksymalnych składowych kolorowych obrazu jest niemal identyczna jak w pliku PGM. Ten wczytany obraz można skonwertować (dodatkowa funkcja w programie) oraz przetworzyć go ale uwaga tylko jeden kolor z spośród trzech wybranych.
5. zamiast menu użytkownika wprowadzono jak wcześniej było napisane możliwość wywołania programu z opcjami, argumentami

mi (w razie konieczności). Kolejność opcji w jakiej mogą wystąpić opcje jest dowolna, Program wykonuje każdą opcję, wielokrotnie jeśli jest taka potrzeba. Kolejność w jakiej wykonują się operacje nie jest losowa. Obraz zostanie przetworzony dzięki podanej kolejności wywołania opcji w programie. Jedynie zapis, wczytywanie, wyświetlanie oraz konwersja działają poza regułą kolejności. Najpierw zawsze obraz jest wczytywany, jeśli jest to obraz PPM dochodzi do konwersji bądź przetwarzania koloru. Następnie wykonują się operacje przetwarzania w odpowiedniej kolejności. Na samym końcu jest zapis i wyświetlanie.

3 Kompilacja

Kompilacja pliku `modul.c` oraz `main.c` można wykonać w podany sposób:

```
1 /*plik wykonawczy main.o składa się z nagłówkowego modul.h oraz
   gównego main.c*/
2 main.o: main.c modul.h
3 gcc -c main.c
4 /*plik wykonawczy modul.o składa się z nagłówkowego modul.h
   oraz modul.c */
5 funkcje.o: modul.c modul.h
6 gcc -c modul.c
7 /* Na samym końcu łączymy to w całość*/
8 main: main.o modul.o
9 gcc -std=c99 -Wall -pedantic main.o modul.o -lm -o prog
```

Listing 1: Kompilacja

Można również ułatwić sprawę i skorzystać z dodanego pliku `Makefile`, który wykona to za nas i oczywiście dodatkowo opcja `"make clean"` poszuka za nas wszystkie pliki wykonawcze z formatem `.o`

```
1 #Makefile
2 #Wywołanie komend "make"
3 CFLAGS = -std=c99 -pedantic -Wall #Inne flagi kompilatora
4 LIBS = -lm #Dodawanie bibliotek
5 #Z podanych wcześniej wygenerowanych plików w całość kompilacja
6 main: main.o modul.o
7 gcc $(CFLAGS) main.o modul.o $(LIBS) -o prog
8
9 #Aby otrzymać plik main.o podajemy z czego: main.c modul.h oraz
   jak: gcc -c main.c
10 main.o: main.c modul.h
11 gcc -c main.c
12
13 #Aby otrzymać plik "modul.o" podajemy z czego: modul.c, modul.h
   oraz jak: gcc -c modul.c
14 funkcje.o: modul.c modul.h
```

```

15 gcc -c modul.c
16 # KOmenda "make clean" czy ci pliki z rozszerzeniem .o oraz
    utworzony plik prog
17 clean:
18 rm *.o prog

```

Listing 2: Makefile

4 Szczególne rozwiązania określonych problemów w kodzie

4.1 Dodane biblioteki, stałe symboliczne, zmienne

```

1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3 #include <string.h>
4 #include <math.h>                /*biblioteka u yta do operacji
    matematycznych*/
5 #include "modul.h"              /*przydzielenie nag wk w funkcji
    oraz struktur danych*/
6
7 #define DL_LINII 1024           /* Długosc buforow pomocniczych
    */
8 #define W_OK 0                  /* wartosc oznaczajaca brak bledow
    */
9 #define B_NIEPOPRAWNAOPCJA -1   /* kody bledow rozpoznawania opcji
    */
10 #define B_BRAKNAZWY -2
11 #define B_BRAKWARTOSCI -3
12 #define B_BRAKPLIKU -4
13 #define B_BLEDNE_DANE -5
14 #define B_NIEPOPRAWNY_PLIK -6
15 #define B_BRAK_PAMIECI -7
16 /*dodatkowo definiowanie pliku naglowkowego*/
17 #ifndef MODUL_H
18 #define MODUL_H
19 #endif

```

Listing 3: Biblioteki i stałe symboliczne

Skorzystaliśmy z biblioteki `<math.h>`, która posiadała funkcje "pow" oraz "abs" potrzebne do wykonywania operacji i obliczeń. Stała "DL LINII" użyta została w celu zdefiniowania maksymalnego rozmiaru bufora pomocniczego do odczytu plików. Mamy stałe symboliczne z wartościami błędów oraz stałą W OK gdy nie ma błędów. Mamy Plik nagłówkowy MODUL.H, który zawiera nagłówki oraz struktury programu. Ważne i niezwykle pożyteczne struktury są jednym workiem na dane gdzie możemy przechowywać wszystkie dane o obrazie i wybranych opcjach wywołania programu. W strukturze

opcje mamy uchwyty do plików, wybrane opcje z argumentami i nazwę pliku, jakby trzeba było go wyświetlić. Struktura obraz przechowuje wszystko o obrazie -> format, wysokość, szerokość stopień odcieni lub składowych obrazu, oraz wszystkie piskele w dynamicznej tablicy dwuwymiarowej. Struktura przechowuje wskaźnik na taką tablicę typu void gdyż nie jesteśmy w stanie określić jakiego typu ma być zaalokowana tablica.

```

1  /* struktura do zapamietywania opcji podanych w wywołaniu programu
   */
2  typedef struct {
3      FILE *plik_we, *plik_wy;      /* uchwyty do pliku wej. i wyj. */
4      char *nazwa_pliku;            /*nazwa pliku wyj. do wy wietlania
   przetworzonego obrazu*/
5      int negatyw, progowanie, konturowanie, wyswietlenie, korekcja_gamma,
   roz_histogramu; /* opcje */
6      int progowanie_czerni, progowanie_bieli, zmiana_poziomow,
   rozmywanie_poziome, rozmywanie_pionowe; /*dodatkowe opcje*/
7      int przetwarzaj_kolor, konwersja_do_szarosci; /*opcje do obrazow
   ppm*/
8      int w_progu;                  /* wartosc progu dla opcji progowanie*/
9      float w_gamma;                /*wartosc wspo czynnika dla opcji
   korekcji gamma*/
10     int w_progu_bieli;             /*wartosc progu dla opcji progowanie bieli
   */
11     int w_progu_czerni;            /*wartosc progu dla opcji progowanie
   czerni*/
12     int biel, czern;               /*dwie wartosci dla opcji zmiany poziom w
   */
13     char kolor;                    /*kolor do przetwarzania funkcji
   przetwarzaj_kolor*/
14     } t_opcje;                     /*zmienna typu t_opcje*/
15
16 /*struktura do zapisywania danych o wczytanym obrazie pgm lub ppm*/
17 typedef struct {
18     int format; /*przechowuje informacje o formacie wczytanego obrazu
   */
19     int wym_x, wym_y, odcieni;     /*szeroko obrazu, wysoko
   obrazu, odcieni->warto odcieni szarosci lub sk adowych
   kolorowych obrazu*/
20     void *piksele;                 /*wskaźnik piksele wskazuje na
   tablice typu "pustego"*/
21 } t_obraz; /*zmienna typu t_obraz*/ /*dynamiczna tablica
   dwuwymiarowa do przechowywania pikseli obrazu*/

```

Listing 4: Zdefiniowane struktury

4.2 Asercje

W naszym programie mogą występować błędy. Zadaniem asercji jest je wykryć i zakomunikować o jakim błędzie mamy do czynienia. W programie możemy napotkać się na:

1. NIEPOPRWNA OPCJĘ przy wywołaniu programu
2. BRAK NAZWY pliku wejściowego lub wyjściowego
3. BRAK WARTOŚCI arguemntu koniecznego do wywołania funkcji jak progowanie czy korekcji gamma
4. BRAK PLIKU nie otwarcie pliku wejściowego
5. BŁĘDNE DANE ten rodzaj błędów można napotkać w przypadkach szczególnych jak: zerowanie mianownika, nie podania operacji (do przetwarzania kolru wymagane jest podanie co najmniej jednej), wywołaniu funkcji przetwarzania na obrazie PPM bez wcześniej konwersacji itd.
6. NIEPOPRAWNY PLIK W funkcji czytaj obraz musi być formatu PPM lub PGM lub złe wymiary obrazu, brak wartości szerokości itd.
7. BRAK PAMIĘCI błąd przy allokowaniu pamięci, gdy wskaźnik zwraca NULL, nie przydzielono pamięci.

4.3 Opcje wywoływania programu

Program rozpoznaje opcje jakie ma wykonać na podstawie znaku jednego (badz dwóch) znaków. Ten zank powinien być poprzedzony znakiem "-". DO opcji -g, -p, -pb. pc, -z, należy podać dodatkowo arguemnt (badz dwa). Opcja -i odpowiada za wczytanie pliku (wymaga argumentu "-" bądź nazwy pliku) Opcja "-" wywołana bez argumentu obraz wczytany powinien być ze standardowego wejścia. W przypadku braku opcji (-o) obraz zostaje wypisany na standardowe wyjście. W przypadku błędnych opcji lub braku argumentów zostaje wyświetlony komunikat z błędem. Kolejność wywołania opcji nie ma zanczenia.

```

1 int przetwarzaj_opcje(int argc, char **argv, t_opcje *wybor) {
2     wyzeruj_opcje(wybor); wybor->plik_wy=stdout;          /* na
3     wypadek gdy nie podano opcji "-o" */
4     for (i=1; i<argc; i++) {
5         if (argv[i][0] != '-') { /* blad: to nie jest opcja - brak
6             znaku "-" */
7             fprintf(stderr, "\nBlad! Niepoprawna opcja!\n\n"); return
8             B_NIEPOPRAWNAOPCJA;}
9         switch (argv[i][1]) {
10            case 'i': { /* opcja z nazwa pliku wejsciowego */
11                if (++i<argc) { /* wczytujemy kolejny argument jako nazwe
12                    pliku */ nazwa_pliku_we=argv[i];

```

```

9         if (strcmp(nazwa_pliku_we, "-") == 0) /* gdy nazwa jest "-"
        */
10         wybor->plik_we = stdin; /* ustawiamy wejście na stdin */ else
        /* otwieramy wskazany plik */
11         wybor->plik_we = fopen(nazwa_pliku_we, "r");
12     } else { fprintf(stderr, "\nBłąd brak nazwy pliku\n\n");
13         return B_BRAKNAZWY; } /* błąd: brak nazwy pliku */ break; }
14     case 'o': { /* opcja z nazwa pliku wyjściowego */
15         if (++i < argc) { /* wczytujemy kolejny argument jako nazwę
        pliku */
16             nazwa_pliku_wy = argv[i];
17             if (strcmp(nazwa_pliku_wy, "-") == 0) /* gdy nazwa jest "-"
        */
18                 wybor->plik_wy = stdout; /* ustawiamy wyjście na stdout
        */
19         else { /* otwieramy wskazany plik */ if (argv[i][0] != '-') { /*
        Na wszelki wypadek */
20             wybor->plik_wy = fopen(nazwa_pliku_wy, "w"); /* zapisujemy nazwę
        pliku */
21             wybor->nazwa_pliku = nazwa_pliku_wy; /* aby go wyświetlić
        w razie potrzeby */
22             else { fprintf(stderr, "\nBłąd, Brak nazwy pliku\n\n"); return
        B_BRAKNAZWY; } }
23         } else { fprintf(stderr, "\nBłąd, Brak nazwy pliku\n\n");
24         return B_BRAKNAZWY; } /* błąd: brak nazwy pliku */ break; }
25     case 'n': { /* mamy wykonać negatyw */ wybor->negatyw = 1; break
        ; }
26     case 'k': { /* mamy wykonać konturowanie */ wybor->konturowanie
        = 1; break; }
27     case 'd': { /* mamy wyświetlić obraz */ wybor->wyswietlenie = 1;
        break; }
28     case 'h': { /* mamy wykonać roz_histogramu */ wybor->
        roz_histogramu = 1; break; }
29     case 'g': { /* mamy wykonać korekcję_gamma */
30         if ((++i < argc) && (argv[i][0] != '-')) { /* wczytujemy kolejny
        argument jako współczynnik gamma */
31         if (sscanf(argv[i], "%f", &gamma) == 1) {
32             wybor->korekcja_gamma = 1; wybor->w_gamma = gamma; } else { /* błąd
        błędna wartość współczynnika gamma */
33             fprintf(stderr, "\nBłąd, Podano nieprawidłową wartość
        współczynnika gamma\n\n");
34             return B_BRAKWARTOSCI; } } else { /* błąd brak współczynnika gamma
        */
35             fprintf(stderr, "\nBłąd, Nie podano wartości współczynnika gamma\n
        \n");
36             return B_BRAKWARTOSCI; } break; } /* mamy wykonać
        zmianę_poziomou */
37     case 'z': { if ((++i < argc) && (argv[i][0] != '-')) { /* wczytujemy
        kolejny argument czerni */
38         if (sscanf(argv[i], "%d", &czarny) == 1) { wybor->czern = czarny;
39         } else { /* błąd nieprawidłowy argument czerni */
40             fprintf(stderr, "\nBłąd, Podano nieprawidłową wartość czerni\n
        \n"); return B_BRAKWARTOSCI; }
41         } else { /* błąd brak argumentów */
42         fprintf(stderr, "\nBłąd, Nie Podano argumentu czerni oraz bieli\n\n
        "); return B_BRAKWARTOSCI; }

```

```

43     if((++i<argc)&&(argv[i][0]!='-')) { /*Wczytujemy argument
        bieli*/
44     if(sscanf(argv[i], "%d", &bialy)==1) { wybor->biel=bialy; wybor->
        zmiana_poziomow=1;
45     } else { /*blad bledny parametr*/
46     fprintf(stderr, "\nBlad, Podano nieprawidlowo warto bieli\n
        \n"); return B_BRAKWARTOSCI;}
47     } else { /*blad brak parametru*/
48     fprintf(stderr, "\nBlad, Nie Podano drugiego argumentu bieli\n\n")
        ; return B_BRAKWARTOSCI;}
49     break;} /*mamy wykonac operacje
        konwersji_do_szarosci*/
50     case 'm' : { if((++i<argc)&&(argv[i][0]!='-')){ /* Wczytujemy
        kolejny arguemnt*/
51     if(sscanf(argv[i], "%c", &kolorek)==1) {
52     if((kolorek=='r') || (kolorek=='g') || (kolorek=='b')) {
        wybor->kolor=kolorek; wybor->przetwarzaj_kolor
        =1;
53     } /*argument ma wartosc 's' wykonujemy
        konwersje_do_szarosci*/
54     else if(kolorek=='s') wybor->konwersja_do_szarosci=1; else{
        /*blad bledna opcja */
55     fprintf(stderr, "\nBlad! Niepoprawny argument do opcji -m!\n
        \n"); return B_NIEPOPRAWNAOPCJA;}
56     } else { /*blad nieprawidlowy parametr*/ fprintf(stderr, "\nBlad,
        Podano nieprawidlowy parametr\n\n");
57     return B_BRAKWARTOSCI;} } else { /*blad brak parametru*/
58     fprintf(stderr, "\nBlad, Nie podano koloru do przetworzenia bad
        parametru 's'!\n\n");
59     return B_BRAKWARTOSCI;}
60     break;} case 'p': { switch(argv[i][2]) { /*mamy wykonac
        progowanie_czerni*/
61     case 'c' : { if((++i<argc)&&(argv[i][0]!='-')){ /*wczytujemy
        kolejny argument programu czerni*/
62     if(sscanf(argv[i], "%d", &prog_cz)==1){ wybor->progowanie_czerni
        =1; wybor->w_prog_u_czerni=prog_cz;
63     } else { /*blad bledny argument*/
64     fprintf(stderr, "\nBlad, Podano nieprawidlowa wartosc programu
        czerni\n\n");
65     return B_BRAKWARTOSCI;} } else { /*blad brak argumentu*/
66     fprintf(stderr, "\nBlad, Nie podano wartosci programu czerni\n\n")
        ; return B_BRAKWARTOSCI;}
67     break;} /*mamy wykonac progowanie_bieli*/ case 'b' : {
68     if((++i<argc)&&(argv[i][0]!='-')) { /*wczytujemy
        kolejny argument programu bieli*/
69     if(sscanf(argv[i], "%d", &prog_b)==1) { wybor->progowanie_bieli
        =1; wybor->w_prog_u_bieli=prog_b;
70     } else { /*blad bledny argument*/
71     fprintf(stderr, "\nBlad, Podano nieprawidlowa wartosc programu
        bieli\n\n");
72     return B_BRAKWARTOSCI;} } else { /*blad brak argumentu*/
73     fprintf(stderr, "\nBlad, Nie podano wartosci programu bieli\n\n");
        return B_BRAKWARTOSCI;}
74     break;} /*mamy wykonac progowanie*/ case '\0' : {
75     if ((++i<argc)&&(argv[i][0]!='-')) { /* wczytujemy
        kolejny argument jako wartosc programu */

```

```

76     if (sscanf(argv[i], "%d", &prog) == 1) { wybor->progowanie=1; wybor
->w_progu=prog;
77     } else { fprintf(stderr, "\nBlad, Podano nieprawidlowa wartosc
progu\n\n");
78     return B_BRAKWARTOSCI; } /* blad: niepoprawna wartosc prog
*/
79     } else { fprintf(stderr, "\nBlad, Nie podano wartosci prog
\n\n");
80     return B_BRAKWARTOSCI; } /* blad: brak wartosci prog */ break; }
81     default: { /*blad niepoprawna opcja*/ fprintf(stderr, "\nBlad!
Niepoprawna opcja!\n\n");
82     return B_NIEPOPRAWNAOPCJA; } } break; }
83     case 'r' : { switch(argv[i][2]) { /*mamy wykonac
rozmywanie_pozioame*/
84         case 'x' : { wybor->rozmywanie_pozioame=1; break; }
85         case 'y' : { /*mamy wykonac rozmywanie_pinowe*/ wybor->
rozmywanie_pionowe=1; break; }
86         default: { /*blad niepoprawna opcja*/ fprintf(stderr, "\
nBlad! Niepoprawna opcja!\n\n");
87         return B_NIEPOPRAWNAOPCJA; } } break; } default: {
88         fprintf(stderr, "\nBlad! Niepoprawna opcja!\n\n"); /*
nierozpoznana opcja */
89         return B_NIEPOPRAWNAOPCJA; } } /*koniec switch */ } /* koniec
for */
90     if (wybor->plik_we!=NULL) /* ok: wej. strumien danych
zainicjowany */ return W_OK; else {
91     fprintf(stderr, "\nBlad, Nie otwarto pliku wejsciowego\n\n");
92     return B_BRAKPLIKU; } /* blad: nie otwarto pliku
wejsciowego */ }

```

Listing 5: Ffragment funkcji Przetwarzaj opcje

4.4 Wykonywanie opcji

Opcja wczytaj i zapisz wykonuje się zawsze. Najpierw program wczytuje plik. Następnie plik formatu PPM ma pierwszeństwo i wykonujemy operacje konwersji bądź przetwarzania wybranego koloru jeśli te opcje zostaną wywołane. Opcje przetwarzania obrazów wykonują się w podanej kolejności wywoływania programu. Jeśli przetworzono obraz oraz podano nazwę pliku wyjściowego, wybrano opcje wyświetlanie to obraz się wyświetla. (opcja wyświetlanie wykonuje się jako ostatnia). Funkcja korzysta z tablicy argv, która zawiera argumenty wywołania. Za pomocą pętli będziemy w stanie wykonywać opcje w kolejności i wielokrotnie. Gdy wszystko zostało wykonane pomyślnie funkcja zwraca wartość 0.

```
1 int wykonaj_opcje(t_opcje *opcje, t_obraz *obraz, int argc, char **  
   argv) {  
2     /*Najpierw następuje konieczne wczytanie pliku*/  
3     if(wczytaj(opcje->plik_we, obraz) != 0) exit(-1);  
4     /*W zależności od wybranej opcji wykonana się dana operacja*/  
5     /*Do każdej funkcji dostarczany jest parametr wskaźnik na  
       strukturę obrazu*/  
6     /*oraz parametry potrzebne do przetworzenia w określonych  
       funkcjach*/  
7     if(opcje->przetwarzaj_kolor==1) if(przetwarzaj_kolor(opcje, obraz,  
   opcje->kolor, argc, argv) != 0) exit(-1);  
8     if(opcje->konwersja_do_szarosci==1) if(konwersja_do_szarosci(  
   obraz) != 0) exit(-1);  
9     if(opcje->przetwarzaj_kolor!=1){ /*na wypadek dwukrotnego  
   powtórzenia tej samej operacji*/  
10    for(int i=0; i<argc; i++){ /*W tablicy argv zapisane są opcje w  
   kolejności wywołania*/  
11        switch(argv[i][1]){ /*W zależności aktualnej opcji argv[i]  
   ][1] wywołujemy określoną funkcję*/  
12            case 'n':{  
13                if(negatyw(obraz) != 0) exit(-1);  
14                break;}  
15            case 'p':{  
16                switch(argv[i][2]){  
17                    case '\0':{  
18                        if(progowanie(obraz, opcje->w_progu) != 0) exit  
   (-1);  
19                        break;}  
20                    case 'c':{  
21                        if(progowanie_bieli(obraz, opcje->  
   w_progu_czerni) != 0) exit(-1);  
22                        break;}  
23                    case 'b':{  
24                        if(progowanie_czerni(obraz, opcje->  
   w_progu_bieli) != 0) exit(-1);  
25                        break;}}  
26                break;}  
27            case 'g':{  
28                if(korekcja_gamma(obraz, opcje->w_gamma) != 0) exit(-1);
```

```

29         break;}
30     case 'z':{
31         if(zmiana_poziomow(obraz,opcje->czern,opcje->biel)
32         !=0) exit(-1);
33         break;}
34     case 'k':{
35         if(konturowanie(obraz)!=0) exit(-1);
36         break;}
37     case 'r':{
38         switch(argv[i][2]){
39             case 'x':{
40                 if(rozmywanie_poziome(obraz)!=0) exit(-1);
41                 break;}
42             case 'y':{
43                 if(rozmywanie_pionowe(obraz)!=0) exit(-1);
44                 break;} }
45         break;}
46     case 'h':{
47         if(roz_histogramu(obraz)!=0) exit(-1);
48         break;}/*pomijamy zapis, wczytywanie i ewentualnie
49         wy wietlanie*/
50     default: break;}}}
51 zapisz(opcje->plik_wy, obraz); /*Zapisanie zmian w pliku
52     wyjsciowym*/
53 if(opcje->wyswietlenie==1){ /*Nie wyswietlimy obraz ze
54     standardowego wyjscia*/
55     if(opcje->plik_wy==stdout) printf("\n\nNie mozna wyswietlic
56     obrazu ze standardowego wyjscia!!\n\n");
57     else wyswietlanie(opcje->nazwa_pliku);} /*Na samym koncu
58     wyswietlamy dokonane zmiany*/
59 return W_OK; /*Udalo sie wykonac wszystko bez bledow? -> zwroc 0
60 */}

```

Listing 6: Wykonaj opcje

4.5 Wczytanie pliku

Wybranie opcji -i jest konieczne z argumentem. Funkcja wczytaj rozpoznaje format pliku, alokuje potrzebną pamięć na tablice do pikseli obrazu. Zapisuje wszystkie dane do struktury obraz. Sprawdza zgodność danych, występowanie wszystkich argumentów (wysokość, szerokość, "P2" LUB "P3" itd.) W zależności od magicznego P2 LUB P3 alokuje inną pamięć. Funkcja pomija zbędne komentarze i ich nie zapisuje. Na sam koniec zwraca wartość zero gdy nie wystąpił żaden błąd.

```

1 int wczytaj(FILE *plik_we, t_obraz *obraz) {
2     char buf[DL_LINII];          /* bufor pomocniczy do czytania naglowka
3     i komentarzy */
4     int znak;                    /* zmienna pomocnicza do czytania
5     komentarzy */
6     int koniec=0;                /* czy napotkano koniec danych w pliku
7     */

```

```

5  /* Sprawdzenie "numera magicznego" - powinien by P2 lub P3 */
6  if (fgets(buf,DL_LINII,plik_we)==NULL) /* Wczytanie pierwszej
    linii pliku do bufora */
7      koniec=1; /* Nie udalo sie? Koniec
    danych! */
8  if ( (buf[0]!='P') || koniec) { /*Brak litery "P"-> z y
    format pliku*/
9      fprintf(stderr,"\n\t\tBlad: To nie jest plik PGM ani PPM!\n\n");
    ; return B_NIEPOPRAWNY_PLIK;}
10 if (buf[1]!='2') { /* Czy jest magiczne "P2" lub "P3"? */
11     if (buf[1]!='3') { fprintf(stderr,"\n\t\tBlad: To nie jest
        plik PGM ani PPM!\n\n");
12         return B_NIEPOPRAWNY_PLIK;}} /*Mamy "P3" ?->wczytujemy
        obraz PPM*/
13 do { /* Pominiecie komentarzy */
14     if ((znak=fgetc(plik_we))=='#') { /* Czy linia
        rozpoczyna sie od znaku '#'? */
15         if (fgets(buf,DL_LINII,plik_we)==NULL) /* Przeczytaj
            ja do bufora*/
16             koniec=1; /* Zapamietaj
                ewentualny koniec danych */
17         }
18         else{ /* Gdy przeczytany
                znak z poczatku linii */
19             ungetc(znak,plik_we);/* nie jest '#' zwroc go*/
20             /* Powtarzaj
                dopoki sa linie komentarza */
21         }while (znak=='#' && !koniec); /* i nie
            nastapil koniec danych */
22     /* Pobranie wymiarow obrazu i liczby sk adowych kolorowych
        obrazu*/
23     if(fscanf(plik_we,"%d %d %d", &(obraz->wym_y), &(obraz->wym_x),
        &(obraz->odcieni))!=3){
24         fprintf(stderr,"\n\t\tBlad: Brak wymiarow obrazu lub
            maksymalnej liczby sk adowych kolorowych obrazu\n\n"); return
            B_NIEPOPRAWNY_PLIK;}
25     obraz->piksele = malloc(obraz->wym_x*3*obraz->wym_y*sizeof(int)
        );
26     if(obraz->piksele==NULL){ /*Nie uda o si
        przydzieli pam i ci? -> zwroc b ad*/
27         fprintf(stderr,"\nBlad, Brak przydzialu pamieci\n\n"); return
            B_BRAK_PAMIECI;}
28     int (*piksele)[obraz->wym_x*3]; piksele=(int(*)[obraz->wym_x
        *3]) obraz->piksele;
29     /* Pobranie obrazu i zapisanie w strukturze t_obraz obraz*/
        for(int i=0; i<obraz->wym_y; i
        ++){
30         for(int j=0; j<obraz->wym_x*3; j++){
31             if(fscanf(plik_we,"%d", &(piksele[i][j]))!=1){ /*blad
                zle wymiary? ->zakomunikuj o bledzie i zakoncz*/
32                 fprintf(stderr,"\n\t\tBlad: Niewlasciwe wymiary
                    obrazu\n\n");
33                 return B_NIEPOPRAWNY_PLIK;}}}
34     obraz->format=3; /*Zapisanie format=3 -> wczytano obraz PPM*/
    return W_OK;}

```

Listing 7: Wczytanie obrazu PPM - fragment kodu

4.6 Zapis obrazu do pliku

Opcja -o musi się pokazać lub nie. Podajemy argument nazwy pliku do którego zapisać przetworzony obraz. Bez argumentu bądź podanie argumentu "-" -> wypisujemy obraz na standardowe wyjście. Funkcja zapisz najpierw sprawdza format pliku, na jego podstawie wie jaki obraz ma zapisać (PPM LUB PGM). Na samym końcu następuje zwalnianie pamięci. Gdy wszystko zostanie wykonane zwracamy wartość 0 i kończymy zapis obrazu do pliku.

```
1 int zapisz(FILE *plik_wy, t_obraz *obraz){
2     if(obraz->format==2){ /*format=2 -> zapisujemy obraz PGM*/
3         fprintf(plik_wy,"P2\n"); /*Magiczne "P2"*/
4         fprintf(plik_wy,"%d %d\n%d\n",obraz->wym_y,obraz->wym_x,
5             obraz->odcieni); /*zapisanie wysokosci*/
6
7             /*szerokosci, odcieni szarosci*/
8             /*pomocniczy wskaznik na tablice dynamiczna typu int(*)[
9             obraz->wym_x]*/
10            int (*piksele)[obraz->wym_x]=(int(*)[obraz->wym_x]) obraz->
11            piksele;
12            /*zapisuje kazdy piksel oddzielony spacja w pliku*/
13            for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
14                for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
15                    fprintf(plik_wy,"%d ",piksele[i][j]);
16                }
17            }
18            /*format=3 -> zapisujemy obraz PPM*/
19            else {
20                fprintf(plik_wy,"P3\n"); /*Magiczne "P3"*/
21                fprintf(plik_wy,"%d %d\n%d\n",obraz->wym_y,obraz->wym_x,
22                    obraz->odcieni); /*zapis wysokosci, szerokosci*/
23
24                /*wartosci składowych kolorowych obrazu*/
25                /*pomocniczy wskaznik na tablice dynamiczna typu int(*)[
26                obraz->wym_x]*/
27                int (*piksele)[obraz->wym_x*3] =(int(*)[obraz->wym_x*3])
28                obraz->piksele;
29                /*zapisuje kazdy piksel oddzielony spacja w pliku*/
30                for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
31                    for(int j=0; j<obraz->wym_x*3; j++){
32                        fprintf(plik_wy,"%d ",piksele[i][j]);
33                    }
34                }
35                /*Zwalnianie zaalokowanej pamieci tu przed zako nieniem
36                programu(funcja zapisz wykonuje si przedostatnia)*/
37                /*po zapisaniu pikseli w pliku wyjsciowym, nalezy zwolnic
38                pamiec*/
39                free(obraz->piksele);
40                obraz->piksele=NULL;
41            }/*wszystko ok? -> brak bladów zwroc 0*/
42            return W_OK;
43        }
```

Listing 8: Zapis obrazu do pliku

4.7 Wyświetlanie pliku

Wyświetlanie pliku wyjściowego następuje za pomocą programu display. Do funkcji jako argument wymagana jest tylko nazwa pliku jaki wyświetlić. Opcja odpowiedzialna za wyświetlanie to (-d). Wyświetlanie wykonuje się na samym końcu, o ile zostanie wywołane. Wyświetlamy tylko obraz przetworzony z pliku!!

```
1  /* Wyświetlenie obrazu o zadanej nazwie za pomocą programu "display
   * */
2  void wyswietl(char *n_pliku){
3      char polecenie[DL_LINII];      /* bufor pomocniczy do
   * zestawienia polecenia */
4
5      strcpy(polecenie,"display "); /* konstrukcja polecenia postaci
   * */
6      strcat(polecenie,n_pliku);     /* display "nazwa_pliku" &
   * */
7      strcat(polecenie," &");
8      printf("%s\n",polecenie);      /* wydruk kontrolny polecenia
   * */
9      system(polecenie);             /* wykonanie polecenia
   * }
```

Listing 9: Wyświetlanie obrazu

4.8 Operacje przetwarzania

Każda funkcja jest wywoływana ze wskaźnikiem na strukturę obraz, która zawiera wszystkie informacje o obrazie. Oczywiście w niektórych funkcjach potrzebny jest jeden argument dodatkowy lub dwa (zmiana poziomów). W każdej funkcji zostaje zainicjowana zmienna pomocnicza typu `int(*)[obraz->wym x]` lub `int(*)[obraz wym x *3]` (dla obrazów PPM), która pozwala poruszać się po tablicy pikseli obrazu. W każdej funkcji występuje sprawdzenie formatu pliku, (rzecz oczywista jest, że całego obrazu formatu PPM nie da się przetworzyć, tylko jego jeden z kolorów). Gdy nie ma żadnych błędów każda funkcja zwraca wartość 0.

4.8.1 Negatyw

Funkcja działa według wzoru $G(x,y) = MAX - L(x,y)$, gdzie MAX=szarosci; G=piksel wynikowy, L=piksel wejściowy. W tej operacji nie ma żadnych szczególnych przypadków. Wywołanie opcji (-n) bez żadnych argumentów.

```

1  /*operacja negatywu na ka dym z pikseli*/
2  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
3      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
4          piksele[i][j]=obraz->odcieni-piksele[i][j];} }

```

Listing 10: Negatyw - Algorytm

4.8.2 Progowanie

Funkcja działa według wzoru:

$$G(x, y) = \begin{cases} 0 & \text{dla } L(x, y) \leq PROG \\ MAX & \text{dla } L(x, y) > PROG \end{cases} \quad (1)$$

gdzie PROG=wartość progu, MAX=szarosci, G=piksel wynikowy, L=piksel wejściowy. W momencie wywołania opcji progowanie (-p) wymagany jest argument poziomu progu z zakresu od 0 do 100. Następnie próg zostaje obliczony i ustanowiony dla danego obrazu. Brak przypadków szczególnych.

```

1  int prog=(w_progu*obraz->odcieni)/100;    /*przygotowanie progu
do obliczen*/
2  /*operacja progowanie na ka dym z pikseli*/
3  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
4      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
5          if(piksele[i][j]<=prog){
6              piksele[i][j]=0;
7          }
8          else piksele[i][j]=obraz->odcieni;}}

```

Listing 11: Progowanie - Algorytm

4.8.3 Korekcja gamma

Funkcja działa zgodnie ze wzorem:

$$G(x, y) = \left(\frac{L(x, y)}{MAX} \right)^{\frac{1}{\gamma}} \cdot MAX \quad (2)$$

gdzie G=piksel wynikowy, L=piksel wejściowy, MAX=szarosci, γ =współczynnik gamma. Nasza funkcja zmienia wartość pikseli zgodnie z powyższym wzorem. Oczywiście mianownik nie ma możliwości się zerować. Wartość współczynnika gamma nie może się zerować. Jeśli jest równy zero zostaniemy poinformowani błędem. Została użyta funkcja pow(), a co za tym idzie potrzebna biblioteka <math.h>. Wywołanie opcji (-g) z argumentem współczynnika gamma, który jest typu float.

```

1  if(w_gamma==0){ /*wspolczynnik gamma nie moze sie zerowac ->
    sprawdz*/
2      fprintf(stderr, "\nBlad! Wspolczynnik gamma nie moze sie
    zerowac! Operacja sie nie powiedzie!\n\n");
3      return B_BLEDNE_DANE;}
4  float w=1/w_gamma; /*zmienna pomocnicza wykladnik potegi */
    /*do ulatwienia obliczen*/
5  float w2=(1-w_gamma)/w_gamma; /*zmienna pomocnicza wykladnik
    drugiej potegi*/
6  /*operacja korekcji_gamma na kazdym pikselu*/
7  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
8      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
9          piksele[i][j]=(pow(piksele[i][j],w))/(pow(obraz->
    odcieni,w2));}}

```

Listing 12: Korekcja gamma - Algorytm

4.8.4 Konturowanie

Funkcja działa zgodnie ze wzorem:

$$G(x, y) = |L(x + 1, y) - L(x, y)| + |L(x, y + 1) - L(x, y)| \quad (3)$$

gdzie G=piksel wynikowy, L=piksel wejściowy. Użyto funkcji abs(), więc również przydatna jest biblioteka <math.h> Mamy skłonność do napotkania granicznych przypadków gdy piksel[i][j] znajduje się na skraju tablicy(i=wymy-1). Wtedy piksel[i+1][j] nie istnieje. Dla tego przypadku wykonuje się tylko druga część operacji. Natomiast jeżeli piksel[i][j] znajduje się na drugim skraju tablicy(j=wymx-1) wtedy piksel[i][j+1] nie istnieje. Wkonuje się tylko pierwsza część operacji. A także gdy piksel[i][j] znajduje się na skraju krawędzi tablicy->(j=wymx-1)(i=wymy-1) to piksel po prostu się nie zmienia. Wywołanie opcji (-k) bez zbędnych argumentów.

```

1  /*Operacja konturowania na ka dym pikselu*/
2  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){ /*Wazne jest sprawdzenie
    przypadkow szczegolnych*/
3      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){ /*aby nie wyjsc poza
    zakres tablicy*/
4          if((i==obraz->wym_y-1)&&(j==obraz->wym_x-1)) piksele[i][j]=
    piksele[i][j];
5          else if(i==obraz->wym_y-1) piksele[i][j]=abs(piksele[i][j
    +1]-piksele[i][j]);
6          else if(j==obraz->wym_x-1) piksele[i][j]=abs(piksele[i+1][j
    ]-piksele[i][j]);
7          else piksele[i][j]= abs(piksele[i+1][j]-piksele[i][j])+ abs(
    piksele[i][j+1]-piksele[i][j]);} }

```

Listing 13: Konturowanie - Algorytm

4.8.5 Rozciąganie histogramu*

Funkcja działa według wzoru:

$$G(x, y) = (L(x, y) - L_{MIN}) \cdot \frac{MAX}{L_{MAX} - L_{MIN}} \quad (4)$$

gdzie G =piksel wynikowy, L =piksel wejściowy, L_{MIN} =najmniejsza jasność występująca w obrazie wejściowym, L_{MAX} =największa jasność występująca w obrazie wejściowym, MAX =szarości. Operacja nie zmieni obrazu jak widać gdy $L_{MIN}=0$ oraz L_{MAX} =szarości, jeśli do tego nastąpi ukaże się komunikat. Wartość przedziału pikseli powinien znajdować się w przedziale $L_{MIN} < L(x, y) < L_{MAX}$. Oczywiście nie ma prawa nastąpić sytuacja gdy $L_{MAX} = L_{MIN}$ -> spowoduje to wyzerowanie mianownika. Funkcja w tym przypadku wyświetli ostrzegawczy komunikat. Najpierw wykonuje się pętla, która znajduje L_{MIN} oraz L_{MAX} w całej tablicy pikseli. Wywołanie opcji (-h) bez zbędnych argumentów.

```
1  int min=obraz->odcieni; /*pomocnicze parametry min and max*/
2  int max=0;             /*do wyszukania najmniejszej wartosci
   odcieni szarości*/
3  /*Operacja wyszukiwania min and max w całej tablicy pikseli*/
4  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
5      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
6          if(piksele[i][j]>max)
7              max=piksele[i][j];
8          if(piksele[i][j]<min)
9              min=piksele[i][j];}
10 } /*max==min -> obraz sie nie zieni , wypisywanie komunikatu*/
11 if((max==obraz->odcieni)&&(min==0)) printf("\nPiksele pokrywaja
   caly zakres jasnosci obrazu!,Obraz sie nie zmienil!\n\n");
12 if(min!=max){ /*Operacja roz_histogramu wykona sie tylko gdy
   min!=max*/
13     for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
14         for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
15             piksele[i][j]=((piksele[i][j]-min)*obraz->odcieni)
   /(max-min);}}
16 } /*min==max? -> zwroc blad*/
17 else{
18     printf("\nBlad: Najmniejsza jasnosc = maksymalnej jasnosci!
   Operacja sie nie powiedzie!\n\n");
19     return B_BLEDNE_DANE;}
```

Listing 14: Rozciąganie histogramu - ALgorytm

4.8.6 Progowanie bieli

Funkcja działa według wzoru:

$$G(x, y) = \begin{cases} L(x, y) & \text{dla } L(x, y) \leq PROG \\ MAX & \text{dla } L(x, y) > PROG \end{cases} \quad (5)$$

gdzie PROG jest wartością progu bieli, MAX maksymalnym odcieniem szarości, G(x,y) nowym pikselem, a L(x,y) to pierwotny piksel. Brak przypadków szczególnych. Wywołanie funkcji (-pb) z argumentem wartości progu bieli.

```
1  int prog=(w_progu_bieli*obraz->odcieni)/100; /*przygotowanie
   prog bieli do obliczen*/
2  /*operacja progowania_bieli na kazdym pikselu*/
3  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
4      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
5          if(piksele[i][j]>prog)
6              piksele[i][j]=obraz->odcieni;}}
```

Listing 15: Progowanie bieli - Algorytm

4.8.7 Progowanie czerni

Funkcja działa według wzoru:

$$G(x, y) = \begin{cases} 0 & \text{dla } L(x, y) \leq PROG \\ L(x, y) & \text{dla } L(x, y) > PROG \end{cases} \quad (6)$$

gdzie PROG jest wartością progu czerni, MAX maksymalnym odcieniem szarości, G(x,y) nowym pikselem, a L(x,y) to pierwotny piksel. Brak przypadków szczególnych. Wywołanie opcji (-pc) z argumentem wartości progu czerni.

```
1  int prog=(w_progu_czerni*obraz->odcieni)/100; /*Przygotowanie
   prog czerni do obliczen*/
2  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
3      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
4          if(piksele[i][j]<=prog)
5              piksele[i][j]=0;}}
```

Listing 16: Progowanie czerni - Algorytm

4.8.8 Rozmywanie poziome

Funkcja działa według wzoru:

$$G(x, y) = (L(x - 1, y) + L(x, y) + L(x + 1, y)) \cdot \frac{1}{3} \quad (7)$$

gdzie $G(x,y)$ jest nowym pikselem, $L(x,y)$ pierwotnym pikselem, a pozostałe dwa znajdują się obok aktualnie przetwarzanego piksela. W tej funkcji została zaalokowana kolejna tablica, przechowująca kopie pikseli obrazu. Została wykonana w celu poprawnych obliczeń. Każdy piksel powstaje z sumy trzech pikseli (aktualnie przetwarzanego poprzedniego oraz następnego), więc poprzedni piksel jeśli został przetworzony, a przetwarzanie wykonuje się na kolejnym pikselu, który potrzebuje wartości poprzedniego piksela, a on został zmieniony, tak więc tablica przechowuje kopie, aby nie było niejasności z obliczeniami. Wywołanie funkcji (-rx) bez zbędnych argumentów. Po zakończeniu funkcji zwalniana jest dodatkowa pamięć, gdyż nie jest już potrzebna.

```

1  /*kopia pierwotnej tablicy wymagana do obliczen pikseli*/
2  /*(po przetworzeniu piksela w następnym obok pikselu w
   obliczeniach wymagany jest piksel poprzedni pierwotny)*/
3  int (*pomocna_tablica)[obraz->wym_x]=(int (*)[obraz->wym_x])
   malloc(obraz->wym_x*obraz->wym_y*sizeof(int));
4  if(pomocna_tablica==NULL){ /*nie udało sie przydzielic pamiec? ->
   zwroc blad*/
5      free(pomocna_tablica);
6      fprintf(stderr, "\nBlad, Brak przydzialu pamieci\n\n");
7      return B_BRAK_PAMIECI;
8  }
9  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
10     for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
11         pomocna_tablica[i][j]=piksele[i][j];}}
12  /*Operacja rozmywanie poziome na kazdym pikselu*/
13  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){ /*Wazne jest sprawdzenie
   przypadkow szczególnych*/
14     for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){ /*aby nie wyjść poza
   zakres tablicy*/
15         if(j==0) piksele[i][j]=(piksele[i][j]+piksele[i][j+1])/2;
16         else if(j==obraz->wym_x-1) piksele[i][j]=(piksele[i][j]+
   pomocna_tablica[i][j-1])/2;
17         else piksele[i][j]=(pomocna_tablica[i][j-1]+piksele[i][j]
   +piksele[i][j+1])/3;
18     }
19 } /*zwalnianie dodatkowej pamieci na potrzeby funkcji*/
20 free(pomocna_tablica);
21 pomocna_tablica=NULL;

```

Listing 17: Rozmywanie poziome - Algorytm

4.8.9 Rozmywanie pionowe

FUnckja działa według wzoru:

$$G(x, y) = (L(x, y - 1) + L(x, y) + L(x, y + 1)) \cdot \frac{1}{3} \quad (8)$$

gdzie $G(x,y)$ jest nowym pikselem, $L(x,y)$ pierwotnym pikselem, a pozostałe dwa znajdują się obok (pod i nad) aktualnie przetwarzanego piksela. W tej funkcji została zaalokowana kolejna tablica, przechowująca kopie pikseli obrazu. Została wykonana w celu poprawnych obliczeń. Każdy piksel powstaje z sumy trzech pikseli (aktualnie przetwarzanego poprzedniego (z dołu) oraz następnego (z góry)), więc poprzedni piksel jeśli został przetworzony, a przetwarzanie wykonuje się na kolejnym pikselu, który potrzebuje wartości poprzedniego piksela, a on został zmieniony, tak więc tablica przechowuje kopie, aby nie było niejasności z obliczeniami. Wywołanie funkcji (-ry) bez zbędnych argumentów. Po zakończeniu funkcji zwalniana jest dodatkowa pamięć, gdyż nie jest już potrzebna.

```

1  /*kopia pierwotnej tablicy wymagana do obliczen pikseli*/
2  /*(po przetworzeniu piksela w nastepnym obok pikselu w
   obliczeniach wymagany jest piksel poprzedni pierwotny)*/
3  int (*pomocna_tablica)[obraz->wym_x]=(int (*)[obraz->wym_x])
   malloc(obraz->wym_x*obraz->wym_y*sizeof(int));
4  if(pomocna_tablica==NULL){ /*nie udalo sie przydzielic pamiec? ->
   zwroc blad*/
5      free(pomocna_tablica);
6      fprintf(stderr, "\nBlad, Brak przydzialu pamieci\n\n");
7      return B_BRAK_PAMIECI;}
8  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
9      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
10         pomocna_tablica[i][j]=piksele[i][j];}}
11  /*Operacja rozmywanie_pionowe na kazdym pikselu*/
12  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){ /*Wazne jest sprawdzenie
   przypadkow szczególnych*/
13      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){ /*aby nie wyjsc poza
   zakres tablicy*/
14          if(i==0) piksele[i][j]=(piksele[i][j]+piksele[i+1][j])/2;
15          if(i==obraz->wym_y-1) piksele[i][j]=(piksele[i][j]+
   pomocna_tablica[i-1][j])/2;
16          else piksele[i][j]=(piksele[i+1][j]+piksele[i][j]+
   pomocna_tablica[i-1][j])/3;}
17  }/*zwalnianie dodatkowej pamieci na potrzeby funkcji*/
18  free(pomocna_tablica);
19  pomocna_tablica=NULL;
20

```

Listing 18: Progowanie pionowe - Algorytm

4.8.10 zmiana poziomów

Funckja działa według wzoru:

$$G(x, y) = \begin{cases} 0 & \text{dla } L(x, y) \leq CZERN \\ (L(x, y) - CZERN) * \frac{MAX}{BIEL - CZERN} & \text{dla } CZERN < L(x, y) < BIEL \\ MAX & \text{dla } L(x, y) \geq BIEL \end{cases} \quad (9)$$

gdzie BIEL jest nowym poziomem bieli, CZERN nowym poziomem czerni, zaś MAX maksymalną szarością pikseli obrazu. Zgodnie ze wzorem funkcji BIEL nie może się równać CZERNI. Gdy jednak BIEL = CZERN mamy błąd i komunikat. Wywołanie funkcji (-z) i konieczne dwa argumenty CZERN I BIEL w zadanej kolejności.

```
1  int biel=(bialy*obraz->odcieni)/100; /*Przygotowanie bieli i
    czerni do obliczen*/
2  int czern=(czarny*obraz->odcieni)/100;
3  if(biel==czern){ /*Biel nie moze sie rownac czerni (biel=czern
    -> sprawdz)*/
4      fprintf(stderr, "\nBlad!! czern nie moze byc rowna bieli!,
        Przetwarzanie si nie wykona.\n\n");
5      return B_BLEDNE_DANE;}
6  /*Operacja zmiany_poziomow na ka dym pikselu*/
7  for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
8      for(int j=0; j<obraz->wym_x; j++){
9          if(piksele[i][j]<=czern)
10             piksele[i][j]=0;
11         else if(piksele[i][j]>=biel)
12             piksele[i][j]=obraz->odcieni;
13         else piksele[i][j]=(piksele[i][j]-czern)*obraz->odcieni/(
            biel-czern);}}
```

Listing 19: Zmiana poziomów - ALgorytm

4.8.11 Konwersja do szarości

Funckja wywoływana opcja -m z argumentem (s). Należy zaznaczyć ,że wczytany plik musi być formatu PPM. Funckja z 3 składowych pikseli robi średnią arytmetyczną i w ten sposób powstaje obraz odcieni szarości, zmienia format na PPM, więc może zostać dalej przetworzony. Gdy wywołamy funkcje konwersji dla obrazu PGM zostanie wyrzucony błąd. W tej funkcji po przetworzeniu korzystamy z funkcji realloc, która znajduje dla nas nową pamięć (mniejszą) , robi oryginalną kopię, i zwalnia nadmiarową pamięć z użytku. Funckja kończy się zwracając wartość 0 -> brak błędów.

```
1  int konwersja_do_szarosci(t_obraz *obraz){
2      /*Jezeli obraz jest formatu PGM -> nie mozna skonwertowac obrazu
        */
```



```

3  if(obraz->format!=3){ /*Mamy obraz PGM? ->zwrac bład*/
4      fprintf(stderr, "\nBład Nie wczytano kolorowego obrazu, Nie
      można wykonać operacji konwersji do szarości!\n\n");
5      return B_BLEDNE_DANE;
6  }
7  /*pomocniczy wskaźnik na tablice dynamiczna typu int(*)[obraz->
      wym_x*3]*/
8  int (*piksele)[obraz->wym_x*3]=(int(*)[obraz->wym_x*3]) obraz->
      piksele;
9  int k=0; /*Zmienne pomocnicze do nadpisu tablicy*/
10 int w=0;
11 /*Operacja konwersji pikseli*/
12 /*Nowy piksel formatu PGM jest średnia arytmetyczna 3 składowych
      piksela formatu PPM*/
13 for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
14     for(int j=0; j<obraz->wym_x*3; j+=3){
15         piksele[k][w]=(piksele[i][j]+piksele[i][j+1]+piksele[i][j
16             +2])/3;
17         w++;
18         if(w==obraz->wym_x*3){
19             k++;
20             w=0;
21         }
22     } /*Po dokonaniu zmiany pliku z PPM na PGM format=2 -> plik PGM*/
23     obraz->format=2;
24     /*zwalnianie pamięci nadmiarowej-> funkcja realloc znajduje nowy
      obszar pamięci, następnie kolejno kopiuje dane oryginalne*/
25     /*w nowe miejsce, zwalnia stary obszar pamięci i zwraca wskaźnik
      do nowego obszaru lub NULL*/
26     obraz->piksele=realloc(obraz->piksele, obraz->wym_x*obraz->wym_y*
        sizeof(int));
27     if(obraz->piksele==NULL){ /*Nie udało się przydzielić
        pamięci? -> zwrac bład*/
28         free(obraz->piksele);
29         fprintf(stderr, "\nBład przydziału pamięci\n\n");
30         return B_BRAK_PAMIECI;
31     }
32     /*wszystko ok? -> brak błędów zwrac 0*/
33     return W_OK;
34 }

```

Listing 20: Konwersja do szarości

4.8.12 Przetwarzaj kolor

Funckja jest wywoływana opcją -m i należy podać jeden z trzech kolorów, jaki chcemy przetworzyć: czerwony(r), zielony(g) lub niebieskie(b). Funckja sprawdza czy format pliku to PPM, następnie inicjujemy dodatkową strukturę, do której zapisujemy wskaźnik na pamięć tylko dla jednego koloru. Mamy dwa pomocne wskaźniki pomocna tablica -> wskazuje na pamięć z jednym kolorem, oraz wskaźnik na pierwotną tablicę(piksele). W zależności od koloru pętla zapisuje do

nowej pamięci składowe piksela jednego koloru, aby móc potem wywołać funkcję przetwarzającą tylko ten jeden kolor. Gdy nie podano żadnej operacji do przetworzenia tego koloru to nie ma sensu i wyrzucany jest błąd. Na samym końcu te przetworzone piksele nadpisują pierwotne piksele tylko w tych określonych miejscach. Oczywiście nie zabrakło zwolnienia dodatkowej pamięci. Operacje na kolorze są wykonywane w kolejności wywołania (posługujemy się tablicą argv). Program powinien się zakończyć z kodem 0 -> brak błędów.

```

1 int przetwarzaj_kolor(t_opcje *opcje, t_obraz *obraz, char kolor,
2   int argc, char **argv){
3   t_obraz pojedynczy_kolor;
4   pojedynczy_kolor.wym_x=obraz->wym_x;
5   pojedynczy_kolor.wym_y=obraz->wym_y;
6   pojedynczy_kolor.odcieni=obraz->odcieni;
7   pojedynczy_kolor.format=2;
8   /*alokowanie pamieci do przechowywania tylko skladowych jednego
9    koloru kazdego piksela*/
10  pojedynczy_kolor.piksele=malloc(obraz->wym_x*obraz->wym_y*sizeof(
11   int));
12  if(pojedynczy_kolor.piksele==NULL){ /*nie udalo sie przydzielic
13   pamiec? -> zwroc blad*/
14   free(pojedynczy_kolor.piksele);
15   fprintf(stderr, "\nBład, Brak przydziału pamieci\n\n");
16   return B_BRAK_PAMIECI;}
17  int (*piksele)[obraz->wym_x*3]=(int(*)[obraz->wym_x*3]) obraz->
18   piksele;
19  int (*pomocna_tablica)[obraz->wym_x]=(int(*)[obraz->wym_x])
20   pojedynczy_kolor.piksele;
21  int k=0, w=0; /*zmienne iteracyjne*/
22  if(kolor=='r'){ /*wybrano kolor czerwony*/
23   for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){ /*zapisywanie czerwonych
24    skladowych pikseli obrazu do struktury pojedynczy.kolor*/
25     for(int j=0; j<obraz->wym_x*3; j+=3){
26      pomocna_tablica[k][w]=piksele[i][j];
27      w++;
28      if(w==obraz->wym_x){
29       k++;
30       w=0;}}
31  /*wykonywanie operacji przetwarzania na tej jednej skladowej*/
32  for(int i=0; i<argc; i++){ /*pos ugiwanie si tablic a
33   argumentami argv*/
34   switch(argv[i][1]){ /*Pozwala to na wykonywanie
35    operacji w zadanej kolejno ci*/
36    case 'n':{
37     negatyw(&pojedynczy_kolor);
38     break;}
39    case 'p':{
40     switch(argv[i][2]){
41      case '\0':{
42       progowanie(&pojedynczy_kolor, opcje->w_progu);
43       break;}
44      case 'c':{

```

```

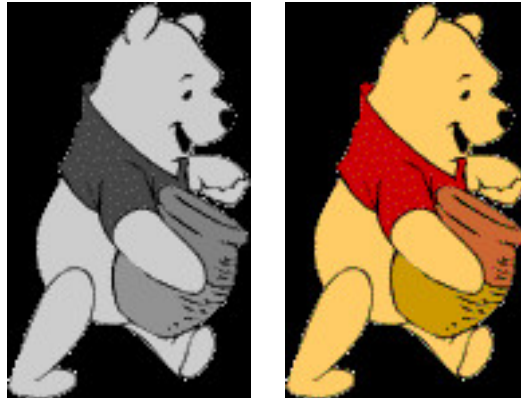
36         progowanie_bieli(&pojedynczy_kolor, opcje->
w_progu_czerni);
37         break;}
38         case 'b':{
39             progowanie_czerni(&pojedynczy_kolor, opcje->
w_progu_bieli);
40             break;}}
41         break;}
42         case 'g':{
43             korekcja_gamma(&pojedynczy_kolor, opcje->w_gamma);
44             break;}
45         case 'z':{
46             zmiana_poziomow(&pojedynczy_kolor, opcje->czern, opcje
->biel);
47             break;}
48         case 'k':{
49             konturowanie(&pojedynczy_kolor);
50             break;}
51         case 'r':{
52             switch(argv[i][2]){
53                 case 'x':{
54                     rozmywanie_poziome(&pojedynczy_kolor);
55                     break;}
56                 case 'y':{
57                     rozmywanie_pionowe(&pojedynczy_kolor);
58                     break;} }
59             break; }
60         case 'h':{
61             roz_histogramu(&pojedynczy_kolor);
62             break;}
63         default: break;}}
64         w=0; k=0; /*na samym koncu zmiany zostaja zapisane do
pierwotnej tablicy zawierajacej wszystkie skladowe piksele*/
65         for(int i=0; i<obraz->wym_y; i++){
66             for(int j=0; j<obraz->wym_x*3; j+=3){
67                 piksele[i][j]=pomocna_tablica[k][w];
68                 w++;
69                 if(w==obraz->wym_x){
70                     k++;
71                     w=0;}}}}
72         free(pojedynczy_kolor.piksele);
73         pojedynczy_kolor.piksele=NULL;
74         return W_OK;}

```

Listing 21: Fragment funkcji przetwarzaj kolor

5 Testy

Testy działania funkcji przetwarzających zostały wykonane na jednym pliku PGM "kubus.pgm" oraz na drugim pliku PPM "kubus.ppm".

Rysunek 1: Plik PGM kubus.pgm oraz Plik PPM kubus.ppm

5.1 TEST 1

Pierwszy test bardzo podstawowy sprawdza zgodność działania funkcji negatyw, wczytaj, zapisz oraz wyświetlanie pliku. Na wejściu zostały wykonane następujące czynności:

```
kacper@kacper: ~/PO2
kacper@kacper:~/PO2$ ls
kubus.pgm  main.c  Makefile  modul.c  modul.h  plik.ppm
kacper@kacper:~/PO2$ make
gcc -c main.c
cc -std=c99 -pedantic -Wall -c -o modul.o modul.c
gcc -std=c99 -pedantic -Wall main.o modul.o -lm -o prog
kacper@kacper:~/PO2$ ./prog -i kubus.pgm -n -d -o negatyw.pgm
display negatyw.pgm &
kacper@kacper:~/PO2$ ls
kubus.pgm  main.o  modul.c  modul.o  plik.ppm
main.c     Makefile  modul.h  negatyw.pgm  prog
kacper@kacper:~/PO2$
```

Rysunek 2: Wywołanie programu(pierwszy test

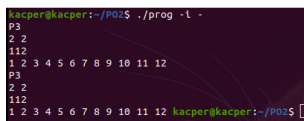
Przedstawiono działanie Makefila, który poprawnie skompilował wszystkie pliki w jedną całość. Wywołano opcje wczytania pliku "kubus.pgm", wyświetlono go po przetworzeniu, został wykonany negatyw oraz zapisano plik pod inną nazwą. Na samym końcu widać pliki wykonawcze i plik zapisany pod nazwą negatyw.pgm. Program nie zwrócił żadnych błędów. Wyniki nie są dla nas zaskakujące, negatyw, zapis, wczyt oraz wyświetlenie pliku można uważać, że działają poprawnie. Oto wynik operacji negatyw:

Rysunek 3: Negatyw

5.2 TEST 2

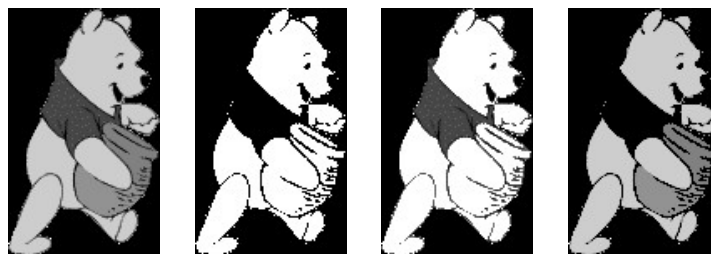
Drugi test wywołuje program bez podawania pliku do wczytania tylko znak "-" (wczytujemy ze standardowego wejścia, a obraz zostanie wyrzucony na standardowe wejście (nie podajemy opcji -o). Jak widać po wczytaniu przypadkowego obrazu przez nas z standardowego wejścia, został przekierowany na standardowe wyjście. Rezultaty są poprawne i oczywiste. Wynik jest zadowalający, w przypadku braku opcji -i następuje błędny komunikat: Błąd, Nie otwarto pliku wejściowego.

Rysunek 4: wywołanie programu(test2)

5.3 TEST 3

W tym teście skupimy się na trzech operacjach(wykonujemy je osobno jedna za drugą), sprawdzimy działanie operacji progowania, progowania bieli oraz progowania czerni, za każdym razem wyświetlimy obraz po przetworzeniu. Wczytamy plik "kubus.pgm" opcją -i, następnie -d, -p 50 -o progowanie.pgm i tak również dla dwóch pozostałych funkcji (-pb i -pc). Sprawdzimy wywoływanie funkcji z argumentem prog, w każdym przypadku równy 50. argument musi być liczbą całkowitą, dopiero w funkcji zostaje zamieniony na te 50 procent do obliczeń. Gdy nie podamy argumentu, bądź opcja jest błędna, zostaje wyrzucony błąd. Na wyjściu dostaliśmy trzy pliki zapisane każdy pod inną nazwą. Obrazy zostały prawidłowo przetworzone. Brak zwracanych błędów, wynik jest zadowalający. Oto wyniki:

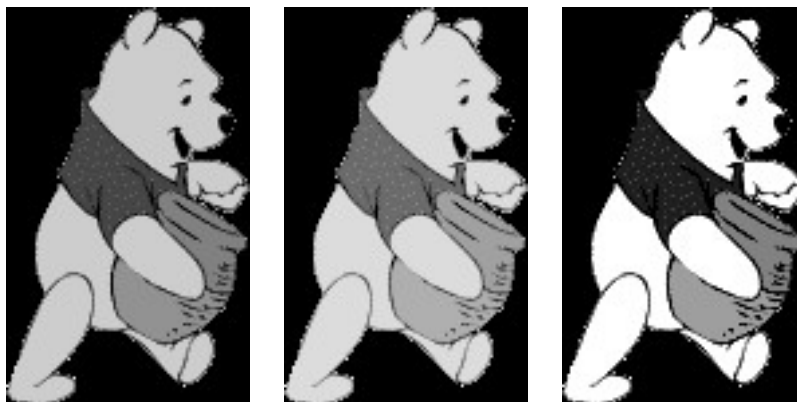

Rysunek 5: Progowanie, progowania bieli i czerni dla 50

5.4 TEST 4

W tym przypadku również zbadamy działanie dwóch innych funkcji wymagających podania argumentu przy wywołaniu: są to kolejno korekcja gamma oraz zmiana poziomów. Wczytujemy zawsze ten sam plik "kubus.pgm", będziemy mieli zamiar go wyświetlić i zmienić najpierw operacją gamma, następnie tą drugą. Korekcja gamma wymaga argumentu typu float, zaś funkcja zmiana poziomów wymaga aż dwa argumenty: prog czerni i bieli (pierwszy argument jest progiem czerni). Przy braku argumentów zostają wyrzucane błędy jak wiadomo, wywołujemy program komendą: `./prog -i kubus.pgm -d -g 1.5 -o korekcjagamma1.5.pgm`, w przypadku zmiany poziomów `-> -z 20 80` (dla wartości 20 i 80). Należy pamiętać, że współczynnik gamma nie może się zerować oraz BIEL nie może się równać CZER-

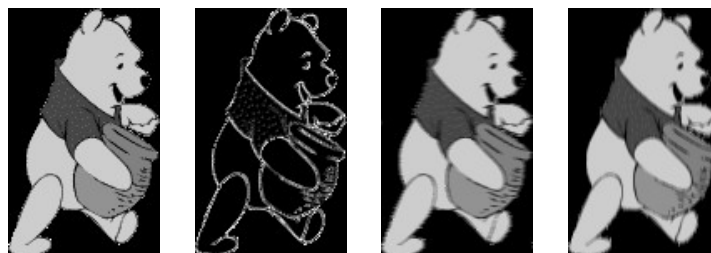
Ni.Będą zwracane błędy w przeciwnym wypadku.Wyniki są również zadowalające, nie zwrócono błędów, i pomyślnie zapisano dwa pliki. Oto rezultaty przetworzonych obrazów:

Rysunek 6: Korekcja gamma(1.5),zmiana poziomów (20 80)

5.5 TEST 5

Znów się skupimy na jak ważnych dla nas kolejnych trzech funkcjach konturowanie, rozmywanie w poziomie oraz w pionie. Wszystkie opcje nie wymagają zbędnych argumentów. Każda operacja jak zwykle po wykonaniu zostanie wyświetlona i zapisana. Wczytujemy plik "kubus.pgm", oto opcje wywołania: `./prog -i kubus.pgm -d -k -o konturowanie.pgm`, podobnie pozostałe dwie funkcje ale z zamiast opcji -k mamy -rx lub -ry. i inne nazwy plików wyjściowych.PO wszystkim nasz program wyświetlił 3 przetworzone obrazy osobno jeden po drugim, zapisał je i nie zwrócił ani jednego błędu. Te wyniki pozwalają przypuszczać, że każda z tych funkcji działa poprawnie.Nasze przetworzone obrazy można zobaczyć niżej.

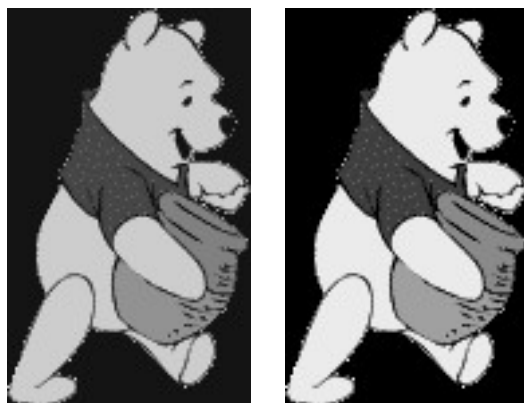

Rysunek 7: Konturowanie, rozmywanie poziome i pionowe

5.6 TEST 6

Nasza wyróżniająca się operacja rozciąganie histogramu została wykonana kilkakrotnie, ze względu na jej specyfikę. Jak pamiętamy gdy piksel o minimalnej odcieni = 0 oraz piksel o maksymalnej odcieni = odcieni szarości maksymalnej obraz się nie zmienia, więc specjalnie przerobiliśmy plik "kubus.pgm" na potrzebę tej funkcji, aby piksele jego zawierały się od 20 do 220 wtedy obraz się może zmienić. wywołanie programu było następujące: `-i kubushistogram.pgm -d -h -o histogram.pgm`. Opcja nie wymaga zbędnego parametru, wyświetlić obraz zawsze warto i sprawdzić zmiany. Gdyby zdarzyło się, że minimalny piksel obrazu równa się maksymalnemu to mamy błąd, który zosownie wyrzucony z komunikatem. Na wyjściu funkcja wyświetliła obraz za pomocą funkcji `display`, zapisała plik pod zadaną nazwę oraz poprawnie dokonała rozciągania histogramu obrazu. Wyniki mogą dać do zrozumienia, że rozciąganie histogramu działa nie najgorzej. Oto obraz przed i po operacji:

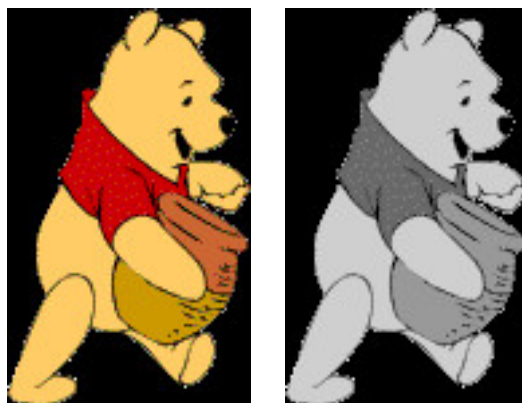

Rysunek 8: Rozciąganie histogramu

5.7 TEST 7

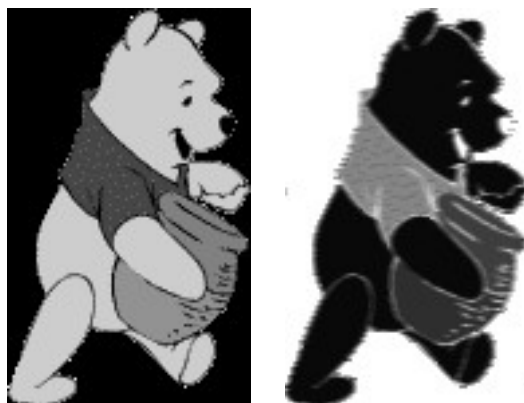
W tym teście zajmiemy się operacjami na obrazie PPM. Wczytujemy podstawowy plik wcześniej przygotowany formatu ppm. Mamy zamiar go skonwertować do szarości i następnie wykonać na nim dowolną operację przetwarzania, w tym przypadku jest to korekcja gamma, która w wyniku wywołania opcją -g wymaga argumentu, podany został argument 1.5. Oto wywołanie programu: `./prog -i kubus.ppm -d -m s -g 1.5 -o kubus.pgm`. Jak zawsze plik wyświetlimy oraz zapiszemy podadaną nazwę. Na wyjściu program display wyświetlił nam nasz przetworzony obraz, plik został zapisany, a obraz z kolorowego zamienił się na odcienie szarości. Wykonaliśmy kilka operacji na jednym obrazie. Wynik testu jest na plus. Program nie zwrócił ani jednego błędu. Obraz przed konwersją i po przedstawiono poniżej:

Rysunek 9: Konwersja oraz korekcji gamma o współczynniku 1.5

5.8 TEST 8

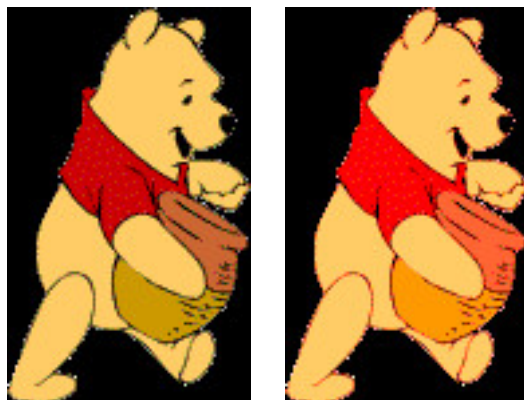
Test ma na celu sprawdzić czy możliwe jest wykonanie 3 różnych operacji przetwarzania na jednym obrazie `kubus.pgm`. za pomocą jednego wywołania programu: `-i kubus.pgm -d -n -rx -g 0.5 -o kubus3.pgm`. Jak widać wykonamy operacje negatywu, rozmywania poziomego oraz korekcji gamma 0.5. Dodatkowo wyświetlimy obraz na samym końcu, przetworzony plik zapiszemy pod nazwą `kubus5.pgm`. Ważne jest, że operacje negatywu, progowania oraz zmiany poziomów wykonują się w kolejności wywołania. Program zwrócił nam obraz zapisany w pliku `kubus5.pgm`, plik został zmieniony, błędów nie wykryto. Nasz program może wykonywać wiele operacji na jednym pliku. Oto wyniki:

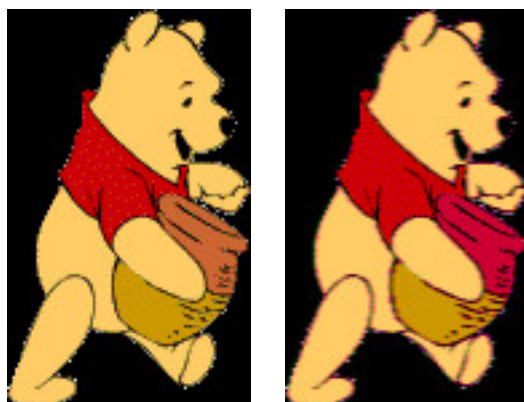
Rysunek 10: Negatyw, rozmywanie poziome, korekcja gamma (0.5)

5.9 TEST 9

W tym teście przetworzymy kolor czerwony i niebieski pliku `kubus.ppm`. Dokonamy operacji progowanie czerni oraz korekcji gamma za jednym razem, nie zapomijmy o wyświetlenie wyników. Oto wywołanie programu: `-i kubus.ppm -m r -pc 50 -g 2.5 -d -o kubus3.ppm`. Argumenty funkcji progowania czerni oraz korekcji gamma to następująco: 50 procent, 2.5. Wykonujemy tylko na jednym kolorze czerwonym dwie operacje. Następnie na kolorze niebieskim wywołamy program dla dwóch innych opcji: `-i kubus.ppm -o kubus4.ppm -m g -pc 50 -rx -d`. Progowanie bieli dla 50 procent oraz rozmywanie poziome. Program zwrócił nam plik `kubus3.ppm` -> jest to kubuś przetworzony oraz plik `kubus4.ppm`. Obraz się wyświetlił za jednym i drugim razem, program nie zwrócił błędów, Nasze wyniki, jaki i cały test pokazuje nam ogromną funkcjonalność programu. Działa on nie najgorzej. Oto obrazy przed i po:

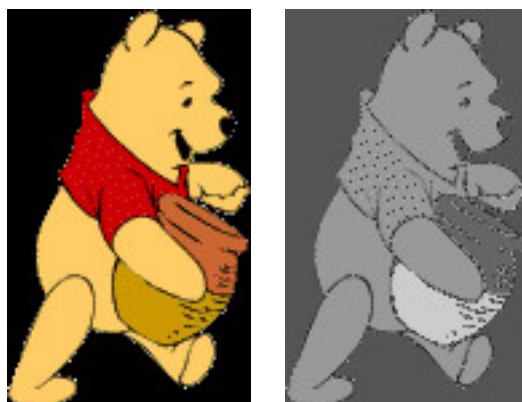
Rysunek 11: Przetwarzanie koloru czerwonego za pomocą operacji progowania czerni (50) oraz korekcji gamma (2.5)

Rysunek 12: Przetwarzanie koloru zielonego za pomocą operacji progowania bieli (50) oraz rozmywania poziomego

5.10 TEST 10

Nasz ostatni test zmieni obraz PPM w każdy możliwy sposób -> dokonamy przetworzenia koloru czerwonego za pomocą funkcji negatywu oraz progowania bieli dla 80 procent, następnie zmienimy obraz PPM na PGM czyli dokonamy konwersji. Wyświetlimy wyniki i zapisujemy plik. Wywołanie jest następujące: `-i kubus.ppm -o kubus2.ppm -d -n -p 80 -m b -m s`. Jak wiadomo najpierw zostanie wczytany plik, zapis i wyświetlenie wykona się na końcu. Pierwszeństwo ma zawsze przetwarzanie jednego koloru od konwersji. Oczekujemy, że zostanie dokonany negatyw oraz progowanie bieli 80 procent dla niebieskich składowych pikseli. następnie następuje konwersja i plik zmienia format na PGM. Obraz się wyświetlił na końcu, program nie zwrócił błędów, wywołanie było prawidłowe. Obraz został przetworzony i zmieniony i oczywiście zapisany. Ostatni test jest decydujący i daje pozytywny wynik operacji na plikach PPM. Oto rezultaty przetworzenia obrazu kubus.ppm:

Rysunek 13: Przetwarzanie koloru niebieskiego i konwersja na PGM

6 Wnioski

Program Przetwarzanie obrazów 2 jest wydajniejszy, bardziej uporządkowany oraz elastyczniejszy niż program Przetwarzanie obrazów 1. Jego wielofunkcyjne działanie pozwala na więcej działań na obrazach formatu PGM oraz na naszych nowych obrazach PPM. Jak wcześniej było wspomniane program pozwala alokować dynamicznie pamięć oraz korzysta ze zmiennej typu struktura, która umożliwia nam przechowywanie wszystkich zmiennych różnego typu, które są ze sobą powiązane w jednym miejscu. Asercje jako nowy element, który się również pojawił sprawdza różne niedociągnięcia i niedopatrzona. Wyrzuca błąd z komunikatem jaki błąd nastąpił. Daje to użytkownikowi możliwość zastanowienia się i wywołania programu z poprawnymi opcjami. Opcje jak i ich wywoływanie dodane do programu są pewnego rodzaju nakierowaniem jaka funkcja ma zostać wywołana i użyta, aby dany obraz zmienić, przetworzyć. Ważne jest podanie opcji -i z argumentem '-' bądź nazwą pliku wejściowego. Bez tego program nie zadziała poprawnie. Zapis jest wykonywany niemal za każdym razem albo do wskazanego pliku albo jest wypisywany na standardowe wyjście. W zależności od wywołania możemy przetworzyć obraz za pomocą 10 funkcji plus konwersja dla obrazów PPM. Obrazy PPM nie można zmienić od razu. Funkcje wykonywane są w kolejności wywołania programu, jedynie wyświetlanie wykonuje się na końcu (wyświetlamy tylko przetworzony obraz). Program pozwala wykonywać wielokrotnie jedną operację bądź kilka na raz. Stara się zwalniać bądź redukować pamięć jak tylko to możliwe. Co ważne plik z kodem został podzielony na moduły. Mamy trzy pliki kodu plus jeden Makefile, który ułatwia nam kompilację i zmniejsza wykorzystywany na to czas. Testy zostały wykonane w celu sprawdzenia każdej możliwej funkcji programu. Wczytywanie błędnych danych odpuszczono, bo są to przypadki dość oczywiste, że wyrzucony zostanie błąd wraz z nim komunikat. Program jest w stanie wykonywać przetwarzanie tylko na jednym wczytanym obrazie. Należy uważnie i rozważnie wczytywać argumenty funkcji, aby nie wykryto niechcianego błędu. Po dokonaniu koniecznych testów i operacji na obrazach kubus.pgm oraz kubus.ppm można śmiało wnioskować, że program Przetwarzanie Obrazów 2 jest ulepszoną wersją PO1 oraz jego działanie jest uporządkowane i elastyczne. Program spełnia swoje zadanie i wykonuje się poprawnie.